

Downloaded via the EU tax law app / web

Začasna izdaja

SODBA SODIŠČA (sedmi senat)

z dne 18. aprila 2024(*)

„Predhodno odločanje – Skupni sistem davka na dodano vrednost (DDV) – Direktiva 2006/112/ES – Področje uporabe – Gospodarska dejavnost – Opravljanje storitev – člen 135 – Oprostitev za druge dejavnosti – Dajanje kreditov – Prodaja zastavljenega blaga na dražbi – Enotna storitev – Ločene in samostojne storitve – Glavna ali pomožna storitev“

V zadevi C-89/23,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 267 PDEU, ki ga je vložilo Supremo Tribunal Administrativo (vrhovno upravno sodišče, Portugalska) z odločbo z dne 25. januarja 2023, ki je na Sodišče prispela 16. februarja 2023, v postopku

Companhia União de Crédito Popular SA

proti

Autoridade Tributária e Aduaneira,

SODIŠČE (sedmi senat),

v sestavi F. Biltgen, predsednik senata, N. Wahl, sodnik, in M. L. Arastey Sahún (poročevalka), sodnica,

generalna pravobranilka: J. Kokott,

sodni tajnik: A. Calot Escobar,

na podlagi pisnega postopka,

ob upoštevanju stališč, ki so ju predložili:

- za portugalsko vlado P. Barros da Costa, R. Campos Laires in A. Rodrigues, agenti,
- za Evropsko komisijo M. Afonso in M. Herold, agenta,

na podlagi sklepa, sprejetega po opredelitvi generalne pravobranilke, da bo v zadevi razsojeno brez sklepnih predlogov,

izreka naslednjo

Sodbo

- 1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago člena 135(1)(b) Direktive Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (UL 2006, L 347, str. 1; v nadaljevanju: Direktiva o DDV).
- 2 Ta predlog je bil vložен v okviru spora med družbo Companhia União de Crédito Popular SA

(v nadaljevanju: CUCP) in Autoridade Tributária e Aduaneira (davčna in carinska uprava, Portugalska) glede plačila davka na dodano vrednost (DDV) na transakcije v zvezi s prodajo blaga na dražbi, ki je bilo zastavljeno kot varščina v okviru posojila na podlagi ročne zastave.

Pravni okvir

Pravo Unije

3 Člen 1(2), drugi pododstavek, Direktive o DDV določa:

„Pri vsaki transakciji se DDV, izražen na ceno blaga ali storitev po stopnji, ki je predpisana za to blago ali za te storitve, obračuna po odbitku zneska DDV, ki je neposredno vključen v razne stroškovne komponente.“

4 Člen 2(1)(a) in (c) te direktive določa:

„Predmet DDV so naslednje transakcije:

(a) dobave blaga, ki jih davčni zavezanec, ki deluje kot tak, opravi na ozemlju države članice za plačilo;

[...]

(c) storitve, ki jih davčni zavezanec, ki deluje kot tak, opravi na ozemlju države članice za plačilo“.

5 Člen 73 navedene direktive določa:

„Pri dobavah blaga in opravljanju storitev, razen tistih iz členov 74 do 77, davna osnova zajema vse, kar predstavlja plačilo, ki ga je prejel ali ga bo prejel dobavitelj ali izvajalec od pridobitelja, prejemnika ali tretje osebe za te dobave, vključno s subvencijami, ki so neposredno povezane s ceno takšnih dobav.“

6 Člen 78 iste direktive določa:

„Davna osnova vključuje naslednje elemente:

(a) davke, dajatve, prelevmane in takse, razen DDV;

(b) postranske stroške, kot so provizije, stroški pakiranja, prevoza in zavarovanja, ki jih dobavitelj zaračuna pridobitelju ali prejemniku.

Za namene točke b) prvega odstavka lahko države članice stroške, ki so predmet posebnega dogovora, štejejo za postranske stroške.“

7 Člen 135(1)(b) Direktive o DDV določa:

„Države članice oprostijo naslednje transakcije:

[...]

(b) dajanje kreditov in posredovanje v zvezi s krediti ter upravljanje kreditov s strani osebe, ki kredit odobri“.

Portugalsko pravo

Civilni zakonik

8 ?len 666(1) C3digo Civil (civilni zakonik) dolo?a:

„Zastavna pravica daje upniku pravico do popla?ila njegove terjatve in morebitnih obresti s prednostno pravico pred drugimi upniki za vrednost dolo?ene premi?nine ali za vrednost terjatev oziroma drugih pravic, ki niso predmet hipoteke in pripadajo dol?niku ali tretji osebi.“

9 ?len 1142 tega zakonika dolo?a:

„Posojilo je pogodba, s katero ena stranka drugi stranki izro?i denar ali drugo nadomestno stvar, druga stranka pa se zavezuje, da bo vrnila stvar iste vrste in kakovosti.“

10 ?len 1150 navedenega zakonika dolo?a:

„Dajalec kredita lahko odstopi od pogodbe, ?e posojilojemalec obresti ne pla?a pravo?asno.“

Zakonik o DDV

11 ?len 1(1)(a) C3digo do Imposto sobre o Valor Acrescentado (zakonik o davku na dodano vrednost) v razli?ici, ki se uporablja za dejansko stanje v postopku v glavni stvari (v nadaljevanju: zakonik o DDV), dolo?a:

„Predmet davka na dodano vrednost so:

(a) prenos blaga in storitve, ki jih dav?ni zavezanec, ki deluje kot tak, opravi na nacionalnem ozemlju za pla?ilo“.

12 ?len 9, to?ka 27(a) in (b), tega zakonika dolo?a:

„Davka so oproš?ene:

[...]

27. naslednje transakcije:

(a) dajanje kreditov in posredovanje v zvezi s krediti v kakršni koli obliki, vklju?no z diskontiranjem in rediskontiranjem, ter upravljanje kreditov s strani osebe, ki daje kredite;

(b) posredovanje v zvezi z zavarovanjem in predlo?itev zavarovanja, varš?ine in druga zavarovanja ter upravljanje kreditnih zavarovanj s strani osebe, ki jih je odobrila“.

13 ?len 16 navedenega zakonika dolo?a:

„1. Brez poseganja v dolo?be odstavkov 2 in 10 je dav?na osnova pri obdav?ljivih prenosih blaga in opravljanju storitev enaka vrednosti protidajatve, ki se prejme ali se bo prejela od pridobitelja, prejemnika ali tretje osebe.

[...]

5. Dav?na osnova za obdav?ljive prenose blaga in opravljanje storitev vklju?uje:

- (a) davke, dajatve, takse in druge davčne ukrepe, razen davka na dodano vrednost;
- (b) obračunane postranske stroške, kot so stroški v zvezi s provizijami, pakiranjem, prevozom, zavarovanjem in oglaševanjem, opravljenimi v imenu stranke.

[...]"

Uredba-zakon št. 365/99

14 Člen 1(2) Decreto-Lei n.o 365/99, estabrece o regime jurídico do acesso, do exercício e da fiscalização da actividade de prestamista (uredba-zakon št. 365/99 o vzpostavitvi pravne ureditve za dostop do dejavnosti, opravljanje dejavnosti in nadzor nad dejavnostjo zastavljalnice) z dne 17. septembra 1999 v različici, ki se uporablja za dejansko stanje v postopku v glavni stvari (v nadaljevanju: uredba-zakon št. 365/99), določa:

„Opravljanje dejavnosti nudenja posojil na podlagi ročne zastave s strani fizične ali pravne osebe se šteje za dejavnost dajalca posojil.“

15 Člen 18(1) te uredbe-zakona določa:

„Vrnitev zastavljenega blaga je pogojena s predhodnim plačilom glavnice, obresti in zakonskih provizij, ki so dolgovane.“

16 Člen 20(1) navedene uredbe-zakona določa:

„V primeru več kot trimesečne neizpolnitve obveznosti se lahko zastavljena stvar proda s ponudbo v zaprti kuverti s pripisom ‚ne odpiraj‘, s prodajo na dražbi ali z neposredno prodajo subjektom, ki imajo na podlagi zakona pravico do nakupa določenega blaga.“

17 Člen 23 iste uredbe-zakona določa:

„1. Prodaja na dražbi se izvede na dan in ob uri, ki sta določena v oglasih o prodaji, v prisotnosti predstavnika civilne uprave.

2. Zastavljene stvari se dodelijo zainteresirani stranki, ki je dala najvišjo ponudbo, in proti varščini ustrezne vrednosti.

3. Neobstoj kakršne koli ponudbe pomeni, da se bodo zadevne stvari prodajale na drugi dražbi ali s ponudbo v zaprti kuverti s pripisom ‚ne odpiraj‘.“

18 Člen 25 uredbe-zakona št. 365/99 določa:

„Od izklicne cene se uporabi 11% odstotna prodajna provizija v korist posojilodajalca.“

Spor o glavni stvari in vprašanje za predhodno odločanje

19 CUCP je družba portugalskega prava, ki opravlja dejavnost zastavljalnice, ki zajema dajanje posojil, zavarovanih s poličninami. Ta dejavnost je oproščena DDV na podlagi člena 9, točka 27(a), zakonika o DDV, ki se nanaša na transakcije dajanja kreditov in posredovanja v zvezi z njimi.

20 Kadar posojilojemalci ne prevzamejo zastavljenih predmetov ali zamujajo z vračilom posojenega zneska ali s plačili pripadajočih obresti več kot tri mesece, družba CUCP te predmete proda na dražbi. Pri tem prejme prodajno provizijo na podlagi člena 25 uredbe-zakona št. 365/99,

ki jo mora plažati posojilojemalec. Znesek te provizije je v skladu s to določbo enak 11 % nakupne cene blaga.

21 Davžna in carinska uprava je v okviru davžnega nadzora, ki se je nanašal na leti 2010 in 2011, na eni strani ugotovila, da družba CUCP za prodajne provizije ni obražunala DDV.

22 Na drugi strani, menila je, da te provizije niso protidajatev za pomožno storitev k zastavni pogodbi, temvež za transakcijo, ki ni odvisna od dajanja tega posojila, in da torej ne morejo biti upravižene do oprostite iz žlena 9, tožka 27(a), zakonika o DDV.

23 Zato je davžna in carinska uprava navedene provizije obdavžila po splošni stopnji DDV in posledično prilagodila znesek DDV, ki ga je družba CUCP dolgovala za leti 2010 in 2011, v višini 107.124,33 EUR oziroma 201.419,52 EUR.

24 Te prilagoditve je 6. maja 2013 potrdila.

25 Davžna in carinska uprava je z odložbama z dne 30. maja 2014 in 10. decembra 2014 zavrnila ugovor oziroma pritožbo, ki ju je vložila družba CUCP, zlasti z obrazložitvijo, da prodaja zastavljenega blaga na dražbi ni sredstvo, ki omogož uporabo glavne storitve posojilodajalca – in sicer dajanje posojil na podlagi rožne zastave – pod najboljšimi pogoji, ampak je sama sebi namen. Te prodaje glede na sodno prakso, ki izhaja iz sodbe z dne 21. februarja 2008, Part Service (Cž425/06, EU:C:2008:108), ni mogož e šteti za pomožno storitev k tej glavni storitvi. Poleg tega naj bi bila navedena prodaja zgolj mehanizem izterjave terjatev od posojilojemalcev, ki posojilodajalcu omogož a, da se sklicuje na varšžino, dano ob sklenitvi zastavne pogodbe, in naj ne bi bila del te pogodbe.

26 Družba CUCP je 30. aprila 2015 vložila tožbo pri Tribunal Administrativo e Fiscal do Porto (upravno in davžno sodišže v Portu, Portugalska), ki jo je zavrnilo. Ta družba je nato vložila pritožbo pri predložitvenem sodišžu, Supremo Tribunal Administrativo (vrhovno upravno sodišže, Portugalska).

27 Družba CUCP pred zadnjem navedenim sodišžem na eni strani trdi, da organizacije prodaje na dražbi ni mogož e ložiti od posojila na podlagi rožne zastave, katerega odobritev je oprošžena DDV. Na drugi strani trdi, da prodajna provizija, katere stopnjo je doložil zakonodajalec, ni protidajatev za opravljanje storitev, ampak ima naravo pristojbine.

28 Predložitveno sodišže najprej ugotavlja, da je namen prodajne provizije iz žlena 25 uredbe-zakona št. 365/99 posojilodajalcu poplažati stroške, ki jih ima z organizacijo in izvedbo prodaje zastavljenega blaga, za katero je zadolžen. Zato meni, da ta prodajna provizija, ki ni protidajatev za opravljanje javne storitve, nima narave pristojbine.

29 V zvezi z vprašanjem, ali je prodaja na dražbi pomožna zastavni pogodbi, navedeno sodišže glede na sodno prakso, ki izhaja iz sodbe z dne 4. marca 2021, Frenetikexito (Cž581/19, EU:C:2021:167), meni, da storitve prodaje zastavljenega blaga na dražbi niso del storitev dajanja kredita in torej z njimi ne tvorijo enotne transakcije.

30 Storitve dajanja kredita naj bi bilo namrež mogož e zagotoviti brez kakršne koli omejitve, tudi že bi za prodajo zastavljenih sredstev skrbela tretja oseba. Poleg tega naj zastavna pogodba v primeru neizpolnitve te pogodbe ne bi bila niti materialno niti formalno odvisna od subjekta, ki proda zastavljeno blago.

31 Vendar predložitveno sodišže navaja, da glede na to, da nacionalna zakonodaja ureja prodajo zastavljenega blaga na dražbi in organizacijo te prodaje nalaga posojilodajalcu, ni

izključeno, da je to dejavnost mogoče opredeliti kot pomožno storitev dajanju posojil na podlagi rožne zastave.

32 V teh okoliščinah je Supremo Tribunal Administrativo (vrhovno upravno sodišče) odločilo, da prekine odločanje in Sodišče v predhodno odločanje predloži to vprašanje:

„Da bi se ugotovilo, ali je za 11%odstotno provizijo, ki jo [člen 25 uredbe-zakona št. 365/99] priznava posojilodajalcu za prodajo zastavljenega blaga, mogoče uporabiti oprostitev, predvideno v členu 135(1)(b) Direktive [o DDV] (ki ustreza členu 9, točka 27(a), zakonika o [DDV]), ali lahko prodaja zastavljenega blaga (člen 19 in naslednji uredbe-zakona [št. 365/99]), kadar posojilojemalec ne plačuje več v skladu z zakonskimi pogoji, pomeni pomožno storitev v razmerju do storitev, ki jih opravlja posojilodajalec (dejavnost dajanja posojil na podlagi rožne zastave)?“

Vprašanje za predhodno odločanje

33 Predložitveno sodišče z edinim vprašanjem v bistvu sprašuje, ali je treba člen 135(1)(b) Direktive o DDV razlagati tako, da so storitve v zvezi z organizacijo prodaje zastavljenega blaga na dražbi pomožne glede na glavne storitve v zvezi z dajanjem lombardnega kredita v smislu te določbe, tako da se te storitve z davčnega vidika obravnavajo enako kot glavne storitve na področju DDV.

34 V skladu z ustaljeno sodno prakso je treba, kadar transakcija obsega skupek elementov in dejanj, upoštevati vse okoliščine, v katerih se opravi ta transakcija, da bi se ugotovilo, ali navedena transakcija za namene DDV zajema dve ali več ločenih transakcij ali pa gre za enotno transakcijo (glej v tem smislu sodbo z dne 20. aprila 2023, Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej, C-282/22, EU:C:2023:312, točka 27 in navedena sodna praksa).

35 Natančneje, čeprav iz člena 1(2), drugi pododstavek, Direktive o DDV izhaja, da je treba vsako transakcijo običajno obravnavati kot ločeno in samostojno, se transakcija, ki z gospodarskega vidika obsega eno samo storitev, ne sme umetno razdeliti, da se ne bi izkrivilo delovanje sistema DDV. Za enotno storitev gre, kadar sta dva ali več elementov ali dejanj, ki jih davčni zavezanec opravi za stranko, tako tesno povezana, da objektivno sestavljata eno samo nedeljivo gospodarsko storitev, katere razdelitev bi bila umetna (sodba z dne 20. aprila 2023, Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej, C-282/22, EU:C:2023:312, točka 28 in navedena sodna praksa).

36 Poleg tega je treba v nekaterih okoliščinah več formalno ločenih storitev, ki bi lahko bile opravljene vsaka posebej in bi bile zato vsaka posebej predmet obdavčitve ali oprostitve, obravnavati kot enotno transakcijo, kadar te storitve niso samostojne (sodba z dne 20. aprila 2023, Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej, C-282/22, EU:C:2023:312, točka 29 in navedena sodna praksa).

37 Tako je zlasti, kadar je treba enega ali več elementov šteti za glavno storitev, medtem ko je treba druge elemente obravnavati kot eno ali več pomožnih storitev, ki se z davčnega vidika obravnavajo enako kot glavna storitev. V zvezi s tem je merilo, ki ga je treba upoštevati, neobstoj samostojnega namena storitve z vidika povprečnega potrošnika. Tako je treba storitev šteti za pomožno storitev glede na glavno storitev, kadar za stranke nima samostojnega namena, temveč pomeni sredstvo, da lahko glavno storitev ponudnika uporabljajo pod najboljšimi pogoji (glej v tem smislu sodbi z dne 20. aprila 2023, Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej, C-282/22, EU:C:2023:312, točka 30, in z dne 5. oktobra 2023, Deco Proteste – Editores, C-505/22, EU:C:2023:731, točka 23 in navedena sodna praksa).

38 V okviru sodelovanja, vzpostavljenega na podlagi člena 267 PDEU, je v pristojnosti

nacionalnih sodiš?, da ugotovijo, ali je zadevna storitev v okoliš?inah posameznega primera enotna storitev, in v tem pogledu dokon?no presodijo vsa dejstva (sodba z dne 20. aprila 2023, Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej, C?282/22, EU:C:2023:312, to?ka 31 in navedena sodna praksa). Vendar mora Sodiš?e navedenim sodiš?em dati vse elemente razlage prava Unije, ki jim lahko koristijo pri razsojanju predložene zadeve (sodba z dne 17. decembra 2020, Franck, C?801/19, EU:C:2020:1049, to?ka 27 in navedena sodna praksa).

39 Postopek v glavni stvari se nanaša na prodajo zastavljenega blaga na dražbi v okviru posojila na podlagi ro?ne zastave, kadar zadevni posojiljemalec v obdobju, daljšem od treh mesecev, ne izpolni svojih obveznosti iz posojilne pogodbe. Predložitveno sodiš?e meni, da pojem „dajanje kreditov in posredovanje v zvezi s krediti“ v smislu ?lena 135(1)(b) Direktive o DDV zajema storitve, ki se nanašajo na dajanje posojil, zavarovanih s premi?ninami. ?eprav meni, da v postopku v glavni stvari storitev v zvezi z organizacijo prodaje zastavljenega blaga na dražbi ni mogo?e šteti za storitve, ki jih ni mogo?e lo?iti od storitve dajanja lombardnih kreditov, v okviru katere se to blago uporablja kot jamstvo, in da torej za namene DDV ne tvorijo enotne transakcije s temi krediti, pa ima navedeno sodiš?e v zvezi s tem dvome, saj nacionalna zakonodaja dolo?a, da je za organizacijo prodaje zastavljenega blaga na dražbi zadolžen posojilodajalec.

40 V zvezi s ?lenom 135(1)(b) Direktive o DDV je treba navesti, da je dajanje kredita v smislu te dolo?be med drugim dajanje na voljo kapitala proti pla?ilu (sodba z dne 6. oktobra 2022, O. Fundusz Inwestycyjny Zamkni?ty reprezentowany przez O, C?250/21, EU:C:2022:757, to?ka 33 in navedena sodna praksa).

41 Natan?neje, navedbo „dajanje kreditov in posredovanje v zvezi s krediti“ iz navedene dolo?be je treba razlagati široko, zato njenega obsega ni mogo?e omejiti le na posojila in kredite, ki jih odobrijo banke in finan?ne institucije (sodba z dne 17. decembra 2020, Franck, C?801/19, EU:C:2020:1049, to?ka 35 in navedena sodna praksa).

42 V zvezi s tem iz sodne prakse izhaja, da ?eprav je pla?ilo za dajanje na voljo kapitala v okviru dajanja kredita na?eloma zagotovljeno s pla?ilom obresti, druge oblike protidajatve ne morejo prepre?iti, da bi se transakcija opredelila kot dajanje kredita v smislu ?lena 135(1)(b) Direktive o DDV. Sodiš?e je namre? že razsodilo, da vnaprejšnje financiranje nakupa blaga kot protidajatev za pove?anje zneska, ki ga je vrnil upravi?enec do tega financiranja, pomeni finan?no transakcijo, ki je podobna dajanju kredita in je zato na podlagi te dolo?be oproš?ena pla?ila DDV (sodba z dne 6. oktobra 2022, O. Fundusz Inwestycyjny Zamkni?ty reprezentowany przez O, C?250/21, EU:C:2022:757, to?ka 34 in navedena sodna praksa).

43 Vendar je treba v zvezi s tem spomniti, da se izrazi, uporabljeni za opis oprostitev iz ?lena 135(1) Direktive o DDV, razlagajo ozko, saj te oprostitve pomenijo izjeme od splošnega na?ela, na podlagi katerega se DDV pla?a za vsako storitev, ki jo dav?ni zavezanec opravi za pla?ilo (sodba z dne 6. oktobra 2022, O. Fundusz Inwestycyjny Zamkni?ty reprezentowany przez O, C?250/21, EU:C:2022:757, to?ka 31 in navedena sodna praksa).

44 V zvezi s tem in ob upoštevanju dokon?ne presoje, ki jo mora v skladu s sodno prakso, navedeno v to?ki 38 te sodbe, opraviti predložitveno sodiš?e, je o?itno, da sta prodaja zastavljenega blaga na dražbi po izteku trimese?nega roka, v katerem posojiljemalec ni izpolnil svojih pogodbenih obveznosti, na eni strani in dajanje posojil na podlagi ro?ne zastave na drugi strani lo?eni in samostojni storitvi z vidika ?lena 135(1)(b) Direktive o DDV.

45 Prvi?, ti storitvi nista niti materialno niti formalno odvisni druga od druge. Iz spisa, ki je na voljo Sodiš?u, je razvidno, da bi bila storitev odobritve kredita lahko opravljena na isti na?in, ?e bi prodajo zastavljenega blaga iz postopka v glavni stvari na dražbi izvedla in organizirala tretja oseba.

46 Drugi?, kot navaja Evropska komisija v pisnih stališ?ih, prodaje zastavljenega blaga na dražbi ni mogo?e šteti za obi?ajni rezultat dajanja posojil na podlagi ro?ne zastave. Nasprotno, ta prodaja se izvede le v primeru, da posojilojemalec krši obveznosti, ki jih ima na podlagi zastavne pogodbe. Poleg tega je iz spisa, ki je na voljo Sodiš?u, razvidno tudi, da lahko posojilojemalec do trenutka dražbe pla?a glavnico in pripadajo?e obresti, da bi prevzel zastavljeno blago. Zato ni mogo?e šteti, da prodaje na dražbi iz postopka v glavni stvari ni mogo?e lo?iti od dajanja posojil na podlagi ro?ne zastave.

47 Tretji?, o?itno je, da ima prodaja zastavljenega blaga na dražbi samostojni namen v primerjavi z dajanjem posojil na podlagi ro?ne zastave. Res je, da je sama narava zastavne pogodbe – s katero si posojilodajalec pridrži pravico, da s prisilno prodajo zastavljenega blaga unov?i zavarovanje – dose?i vra?ilo glavnice in pripadajo?ih obresti. Vendar take okoliš?ine ni mogo?e razlagati tako, da pomeni, da je storitev prodaje na dražbi pomožna glede na dajanje posojil na podlagi ro?ne zastave. ?eprav se namre? ta prodaja nanaša na pla?ilo glavnice in obresti na to posojilo, je iz spisa, ki je na voljo Sodiš?u, razvidno, da v skladu s sodno prakso, navedeno v to?ki 37 te sodbe, ne pomeni zgolj sredstva, ki omogo?a uporabo storitve v zvezi z dajanjem navedenega kredita pod najboljšimi pogoji, ampak je sama sebi namen.

48 ?etrta?, taka presoja lo?enosti in samostojnosti storitev v zvezi z organizacijo prodaje zastavljenega blaga na dražbi je v skladu z zahtevo po tem, da se – kot je razvidno iz to?ke 43 te sodbe – izrazi, uporabljeni za opis oprostitev iz ?lena 135(1) Direktive o DDV, razlagajo ozko.

49 Peti?, take presoje ni mogo?e izpodbiti z dejstvom, da sta organizacija prodaje na dražbi – v primeru, da posojilojemalec ve? kot tri mesece ne izpolni obveznosti – in dodelitev posojilodajalcu prodajne provizije v znesku, ki je enak 11 % nakupne cene blaga, dolo?eni v ?lenu 20(1) oziroma ?lenu 25 uredbe-zakona št. 365/99. O?itno je namre? – kar mora preveriti predložitveno sodiš?e – da ta provizija ni protidajatev za javno storitev v obliki pristojbine, ampak je njen edini namen posojilodajalcu popla?ati izvedbo in organizacijo prodaje zastavljenega blaga na dražbi.

50 Glede na zgoraj navedeno je treba na postavljeno vprašanje odgovoriti, da je treba ?len 135(1)(b) Direktive o DDV razlagati tako, da storitve v zvezi z organizacijo prodaje zastavljenega blaga na dražbi niso pomožne glede na glavne storitve v zvezi z dajanjem lombardnega kredita v smislu te dolo?be, tako da se te storitve z dav?nega vidika ne obravnavajo enako kot glavne storitve na podro?ju DDV.

Stroški

51 Ker je ta postopek za stranki v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiš?em, to odlo?i o stroških. Stroški za predložitve stališ? Sodiš?u, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodiš?e (sedmi senat) razsodilo:

?len 135(1)(b) Direktive Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost

je treba razlagati tako, da

storitve v zvezi z organizacijo prodaje zastavljenega blaga na dražbi niso pomožne glede na glavne storitve v zvezi z dajanjem lombardnega kredita v smislu te določbe, tako da se te storitve z davčnega vidika ne obravnavajo enako kot glavne storitve na področju davka na dodano vrednost.

Podpisi

* Jezik postopka: portugalščina.